

İmran Sarmış

- şiirler -

Yayın Tarihi:

17.09.2024

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

İmran Sarmış

Eserleri:

Aç Gönlümü Ey Fatiha!

Aç gönlümü Ey Fatiha!
Mushaf açtım seni gördüm
Yol göster şu kaybolmuşa
Şaşmış idim seni buldum

Vahyin özü Sen'sin derler
Namazlarda zikrederler
Dua yapıp gönderirler
Aç gönlümü Ey Fatiha!

Âlemlerin Rabbi Sen'sin
Rahman ile Rahim Sen'sin
Din gününde Mâlik Sen'sin
Aç gönlümü Ey Fatiha!

Sana baktım Hakk'ı buldum
Doğru Yolu Sen'de buldum
Dalaletten uzak oldum
Aç gönlümü Ey Fatiha!

İmran Sarmış

Ah Dünya!

Ah dünya yaktın içimi
Her yerin kan ve gözyaşı
Çirkef akar her köşenden
Alıp da gitsem başımı

Üryan ruhlar orta yerde
Hayâ bitmiş töre yerde
Edep hürmet hani nerde
Koyup da gitsem başımı

Zengin keyfte zorda fakir
İnsan köle emek hakir
Geçim için ölür fakir
Çekip de gitsem başımı

İçki kumar aldı gitti
Şiddet küfür kırdı geçti
İğrençlikler azdı gitti
Verip de gitsem başımı

Yalan dolan mutad olmuş
Haram lokma mübah olmuş
Nesil dine düşman olmuş
Gömüp de gitsem başımı

İmran Sarmış

Ahu Gzn Nasıl Yaksın

Ahu gözün nasıl yaksın
Kor oldum seni yakarım
Tatlı dilin nasıl çelsin
Arı oldum bal yaparım

Nârin elin nasıl sarsın
Bulut oldum göğe çıktım
Minik kalbin nasıl alsın
Yunus oldum derya daldım

Sevgin bana nasıl yetsin
Mecnun oldum serden geçtim
Derdin beni nasıl yıksın
Virân oldum ıssız kaldım

Sesin bana nasıl gelsin
Seyyah oldum iller gezdim
Fakir seni nasıl sevsin
Gönül verdim Hakk'ı sevdim

İmran Sarmış

Allah Desin Yanan Canlar

Aşkın ile düştüm derde
Vuslat için gezdim çölde
Canım yanar fâni tende
Allah desin âşık canlar

İller gezdim derdim arttı
Güzel sevdim dilim yandı
Pınar içtim içim yandı
Allah desin yanan canlar

Sözler duydum şevkim bitti
Gözler gördüm içim gitti
Dertler gördüm acım bitti
Allah desin miskin canlar

Fakir oldum cefa çektim
Zengin oldum sefâ sürdürdüm
Mâsivâdan çoktan geçtim
Allah desin garip canlar

İmran Sarmış

Allah Deyip Kurtulalım

Şu gönlümde çağlayan var
Ateş olup dağlayan var
Yetim gibi ağlayan var
Allah deyip kurtulalım!

Şu dünyada varım mı var
Karun gibi malım mı var
Düşmez kalkmaz canım mı var
Allah deyip kurtulalım!

Şu garibin sazi mı var
Doğru diyen sözü mü var
Mahşer günü yüzü mü var
Allah deyip kurtulalım!

Fakir sana soran mı var
Sözlerini duyan mı var
Şu dünyada kalan mı var
Allah deyip kurtulalım!

İmran Sarmış

Arif Olanlar Gelsin

Gafil olan istemem
Hakk'ı bilenler gelsin
Cahil olan istemem
Arif olanlar gelsin

Ham olanı istemem
Ermiş olanlar gelsin
Korkak olan istemem
Yiğit olanlar gelsin

Gamsız olan istemem
Naçar olanlar gelsin
Yârsız olan istemem
Canı yananlar gelsin

Zevzek olan istemem
Allah diyenler gelsin
Kaypak olan istemem
Davut olanlar gelsin

Fakir olan istemem
Gönlü zenginler gelsin
Fâni olan istemem
Mahşerde rahmet versin

İmran Sarmış

Asr'a Andolsun

Yüce Allah Kur'an'ında
Vel-Asr dedi yemin etti
Duyulmalı tüm çağlarda
İnsanlığa hitap etti

Vel-Asr nedir bilir misin
Türkçede ikinci dersin
Vakitlerden bir vakitsin
İşte buna yemin etti

Niçin Allah yemin verir
Kıyameti haber verir
Asr'a yemin kıyamettir
Hepimizi ikaz etti

Müşrik münkir hüsrandır
Hüsrân olan kayıptadır
Ateşlerde kalıcıdır
Öncesinden haber etti

Ancak dedi Rahim olan
İstisnadır mümin olan
Amellerde salih olan
Kurtuluşu temin etti

Hak ve sabrı bilir isen
Tavsiye de eder isen
Felâhı da ister isen
Cennetini vaat etti

İmran Sarmış

Aşk Aşk Dedikleri

Aşk Aşk dedikleri bir güzeli sarmak mıdır
Gül yüzüne bakıp hülyalara dalmak mıdır
Busesiyle gülüp hasretiyle yanmak mıdır
Gerçek aşk ararım suretler aynamdır benim

Yâr yâr dedikleri benim gibi insanoğlu
Ülkeler şehirler Leyla ile Şirin dolu
Mecnun olup sevsem saadet az hicran dolu
Yaradan kuluyum yârenim mümindir benim

Can can dedikleri cehaleti bitmez gibi
Harislik mayası altın yığar ölmez gibi
Zâlimdir birçoğu canlar yakar bilmez gibi
Canım feda olsun dönüşüm O'nadır benim

Dünya dünya dedikleri süslü bir hevestir
Felek benim için altın kaplı bir kafestir
Doğar ve ölürsün çile dolu bir nefestir
Cihan sizin olsun rızası gayemdir benim

İmran Sarmış

Aşk Ateşi Canlar Yakar

Aşk ateşi canlar yakar
Yanan bilir benim hâlim
Şaklı derdi kimler anlar
Aşık bilir benim hâlim

Tükenmişim yana yana
Dünya malı kalsın sana
Gönül aldım yeter bana
Yunus bilir benim hâlim

Şu ömrümün çoğu gitti
Günlerim hep boşa gitti
Canımdaki derman bitti
Seven bilir benim hâlim

Fakir nefes almaz oldu
Dostu bile görmez oldu
Ecel bana yakın oldu
Allah bilir benim hâlim

İmran Sarmış

Baharımı Kimler Versin

Baharımı kimler versin
Kuş misali uçtu gitti
Günahımı kimler alsın
Dağ misali oldu gitti

Üryan doğdum masum idim
Yalan nedir bilmez idim
İnsan kötü demez idim
Kısa ömrüm boşa gitti

Çokça gezdim cahil ile
Söz söyledim kibir ile
Gıpta ettim haset ile
Şeytan bile şaştı gitti

Güzel düşün güzel olsun
Tövbe kapın açık olsun
Ahiretin cennet olsun
Fakir böyle dedi gitti

İmran Sarmış

Başım Artık Ağır Bana

Başım artık ağır bana
Dermanım yok taşımaya
Allah yolum açık etsin
Akıbetim hayır ola

Irmak gibi aktım geldim
Sefa ile coştum gezdim
Gaflet beni terk etmemiş
Şu yaşımda anca bildim

Gidiyorum o menzile
Düşe kalka noksan ile
Yaradanın lütfu boldur
İhsan eyle kerem ile

Kul hakkını almış isem
Bilmez iken üzmüş isem
Helal etsen hakkın bana
Bütün malım sana versem

Varım yoğum hiçtir benim
Haklarımı helal ettim
Fakir kulun rahmet diler
Lütfedersen çok zenginim

İmran Sarmış

Beni de Gör Ya Rabbi!

Beni de gör Ya Rabbi!
Seni anan kalplerde
Seni diyen dillerde
Beni de gör Ya Rabbi!

Hastalar şifa bekler
Yetimler baba özler
Miskinler yuva gözler
Beni de gör Ya Rabbi!

Vuslat bekler âşıklar
Huzur ister fâniler
Rızık diler fakirler
Beni de gör Ya Rabbi!

İmran Sarmış

Bir Lokma Bir Hırka

Dünyayı çok mu sevdin ey insan!
Süleyman'a kalmadı! Duyarsan!
Hayat neymiş? Ölülere sorsan!
Bir lokma, bir hırka, bir de iman

Hevâ, heves, bir türlü doymadın
Yedin, içtin, gezdin hiç durmadın
Ölüm uzak dedin hiç ummadın
Bir ağıt, bir selâ, bir de imam

Heyhât! Sanmam ki şu gözün doysun
Tamam! Buyur hepsi senin olsun
Dilersen mezarın altın olsun
Bir kefen, bir toprak, bir de imam

Yazık! Geri dönüş var mı sandın!
Her şey yazıldı bilmez mi sandın!
Mahşerde hesap sormaz mı sandın!
Bir ölü, bir duâ, bir de imam

İmran Sarmış

Böbürlenme Al Yazmalım

Beni seven sen misin yoksa sevdiren mi var
Böbürlenme selvi boylum al yazmalım sakın
Benden kaçan sen misin yoksa git diyen mi var
Kibirlenme ince bellim al yanaklım sakın

Güzelliğin Allah'tandır senin katkın mı var
Asaletin kuruntudur benden farkın mı var
Şu bedenim balçıktandır sanki balın mı var
Böbürlenme ahu gözlüm hayat kısa sakın

Tenindeki beyazlığı kardan alan mı var
Gamzendeki gonca gülü sana deren mi var
Şu zülüfler fırçadandır ipek diyen mi var
Kibirlenme güzel yüzlüm pişman olma sakın

Sesindedir öten bülbül başka nağme mi var
Gerdanında saklı sümbül gören dide mi var
Şu sözlerin ateştedir yaksın diye mi var
Böbürlenme nazlı yârim Yaradan'dan sakın

17 Recep 1444
8 Şubat 2023

İmran Sarmış

Canım Anam

Canım Anam ne güzelsin
Yüzünde nur ay gibisin
Adın gibi gül perisin
Allah sana ömür versin

Binbir zahmet bize baktın
Çocuk idik bizi sardın
Emek verip tok yatırdın
Allah sana sıhhat versin

Adam olduk gurbet elde
Hasret kaldık ayrı yerde
Dua ettin gecelerde
Allah sana sabır versin

Hakkın çoktur hepimizde
Ödenemez ne etsek de
Hep duadır dilimizde
Mevlam sana cennet versin

İmran Sarmış

Cenneti Bu Dünyada Bulamazsın

İki hayat var fâni ve ebedî
Başkasını duyan ve bilen gelsin
Müminin cenneti tektir ebedî
Onu da bu dünyada sanan sensin

Şu dünyanın zevkleri gelip geçer
Gün gelir bedenin yok olup gider
Hakk'ı bilmemen seni harap eder
Cenneti bu dünyada bulamazsın

Yeryüzü mümin için sürgün yeri
Yüce Yaradan'ın imtihan yeri
İbretlerle doludur her bir yeri
Bir yolcusun ebedî kalamazsın

Ey Fakir! Gün doğdu uyan uykudan
Geldin gidiyorsun yalan dünyadan
Cahil benliğini viran yapmadan
Mahşerde rızasını alamazsın

İmran Sarmış

Cennetine Koy Allah'ım

Allah diyen gönülleri
Cânın veren şehitleri
İnfâk eden müminleri
Cennetine koy Allah'ım

Helal haram sınır bilen
Dürüst olup güven veren
Nâmahreme meyletmeyen
Cennetine koy Allah'ım

Hastalara devâ olan
Yetimlere kardeş olan
Miskinlere yoldaş olan
Cennetine koy Allah'ım

Haksızlığa karşı çıkan
Mazlumlara arka çıkan
Allah için yola çıkan
Cennetine koy Allah'ım

Güler yüzle gönül alan
Hayır yapıp dua alan
Fakir sevip rıza alan
Cennetine koy Allah'ım

İmran Sarmış

Çarklar Seni Eritir

Dev bir değirmen Zaman
Azim bir el çevirir
Hiç durmadı bu devran
Çarklar seni eritir

Kaçış yok bu girdaptan
Girer ve çıkar doğan
Sual etmez adından
Çarklar seni eritir

Sultan köle dinlemez
Zengin yoksul fark etmez
İltimas kabul etmez
Çarklar seni eritir

Durmaz mı hiç bu devran?
Yok mu çarkı durduran?
İşte Sur öter o an!
Çarklar seni eritir

Uyan artık ey Fakir!
Ömrün mum gibi erir
Ah! Akıbetin nedir?
Çarklar seni eritir

İmran Sarmış

Dalıp Dalıp Gidersin

Dalıp dalıp uzaklara gidersin
Hasretini çektiğin yârin mi var
Küle dönmüş usul usul yanarsın
Sinende sakladığın derdin mi var

Gizli gizli ufuklara kaçarsın
Yollarını gözleyen cânan mı var
Gökyüzüne çıkıp çıkıp inlersin
Bulutlardan akacak yaşın mı var

Sözlerini deyip deyip çayarsın
Adını anmaktan korktuğun mu var
İnsanlardan fersah fersah kaçarsın
Sevdiğinden gayrı gördüğün mü var

Gözlerine bakıp bakıp seversin
Dünyaları versem aldığı mı var
Heyecanla dolup dolup taşarsın
Şu dünyada senden bahtiyar mı var

İmran Sarmış

Derdimi Kime Verem

Ŗu derdimi kime verem
Ŗstüne de canım verem

Derde düştüm oldum verem
Malım bırak canım verem

Derdi veren derman verir
Sabır verir ecir verir

Fakir derdi kime verir
Alan olsa canı verir

İmran Sarmış

Ebediyi İsteyelim

Dünya döner ben dönerim
Ömür vermiş tüketirim
Felek benim çile yerim
Allah adı zikredelim

Gündüz olur uyanırım
Orda burda çalışırım
Rızık için uğraşırım
Allah adı zikredelim

Gece olur dinlenirim
Rüya görüp imrenirim
Güneş doğar dirilirim
Allah adı zikredelim

Fakir der ki akledelim
İslam ile süslenelim
Ebediyi isteyelim
Allah adı zikredelim

İmran Sarmış

Erenlerin Gnl Birdir

Yunus Emre Pirim benim
Hasretini çeken benim
Sözlerini içen benim
Erenlerin gnl birdir

Őu dünyadan göçüp gitti
Allah için kelm etti
Gönüllere sevgi ekti
Erenlerin gnl birdir

Seven Allah için sevsin
Müminleri dost bellesin
Fâni olan meyletmesin
Erenlerin gnl birdir

Fakir kulum gönlüm orak
Dilenirim yalın ayak
Niyaz ettim ağlayarak
Erenlerin gnl birdir

İmran Sarmış

Evlatlarıma

Dinle ođul! Sözüme sana
Mirasımdır benden sana
Bugün varız yarın yokuz
Nasihattir benden sana

Dinle kızım! Cansın bana
Mevlâm verdi seni bana
Güzel olsun alın yazın
Dünyaları verdin bana

Allah deyip O'nu bilin
Ahireti yakın bilin
Şeytan sizi aldatmasın
Peygamberi önder bilin

Kuran olsun rehber size
Her bir âyet hikmet size
Rahmetini niyâz edin
Kevser'inden versin size

İman edip amel edin
Kendinizi kâmil edin
Niyetiniz hâlis olsun
Müminleri kardeş edin

Dürüst olup güven verin
Temiz olup emek verin
Doğru seçin dostunuzu
Kötü günde destek verin

Çok çalışıp helal yeyin
Şihhat için azca yeyin
Yardım edin insanlara
Çoğu verip azı yeyin

Hakikati terk etmeyin
Günahları yol etmeyin
Akıbeti elinizle
Virân edip hiç etmeyin

Alim olun zâhid olun
İşinizde ehil olun
Rızık Hakk'tan gelir size
En mühimi adil olun

Sevgi verin şefkat edin
Erenleri yoldaş edin
Güzel olsun ahlakınız
Babanıza dua edin

Fakir olun zengin olun
Son nefeste mümin olun

Cennetinde buluşalım
Allah'a emanet olun

İmran Sarmış

Ey Şehit!

Allah için çarpar kalbin
Tevhid için akar kanın
Çağlar boyu yaşar adın
Ne kutlusun sen Ey Şehit!

İmanındır tunçtan kale
Destanındır Çanakkale
Bedir ile Malazgirtle
Ne şanlısın sen Ey Şehit!

Cenk gününde ön saftasın
Hak yolunda yarıştasın
Hamza ile bir saftasın
Ne yiğitsin sen Ey Şehit!

Toprak olur senle vatan
Tekbir deyip öldü atan
Ölü sanma diri yatan
Ne mutlusun sen Ey Şehit!

Rabbim bize nasip eyle
Şehitlerle haşır eyle
Muhammede komşu eyle
Ne güzelsin sen Ey Şehit!

İmran Sarmış

Gazze'de Biz de Öldük

Gazze'de bombalar ve çaresizlik
Feryatlar hiç dinmeyecekmiş gibi
Her bomba utanç saçıyor yüzüme
Silsem de hiç çıkmayacakmış gibi

Çahpe dünya susuyor kör ve sağır
Ölenler Adem'den değilmiş gibi
Müslüman zillet içinde ne ağır
Uykuda hiç kalkmayacakmış gibi

Ya Rab! Yardım et vicdanlar dirilsin
Merhamet bitmiş katledilmiş gibi
Kıyama kalksın mazlumlar dirilsin
Zalimler hiç durmayacakmış gibi

Zulme susanlar dilsiz şeytan olur
Gün gelir bu ateş bizi de bulur
Mahşer gününde hesabı da sorulur
Yaşayın hiç ölmeyecekmiş gibi

İmran Sarmış

Gelin Canlar Bir Olalım

Türk Kürt Arap aynı kandan
Havva anan Adem atan
Husumetler hep şeytandan
Gelin canlar bir olalım

Ali bizim Ömer bizim
Ebubekir Sıddık bizim
Yüreğimiz tektir bizim
Gelin canlar bir olalım

Toprağımız suyumuz bir
Güneşimiz ayımız bir
İlahımız dinimiz bir
Gelin canlar bir olalım

Fakir kulu bir dinleyin
Sözlerimi boş bilmeyin
Fani olan çok sevmeyin
Gelin canlar bir olalım

İmran Sarmış

Güzel Sevdim Doyamadım

Güzel sevdim doyamadım
İnce belin saramadım
Aramıza dađlar girdi
Gurbet elde yapamadım

O gözleri arar oldum
Hasretiyle yanar oldum
Akli selim sahibiyken
Divânenin biri oldum

Bir mektubun alsam yeter
Hayalini sarsam yeter
Gamzelerin öpemedim
Gizliden gül bana yeter

Âşık olan düşer derde
Selam söyle güzel yâre
Bu dünyada kavuşmadık
Ahirete nasip eyle

İmran Sarmış

Haline Bak!

Hızla akar zaman durduramazsın
Ne kadar âcizsin şu haline bak!
Her şey mâzi olmuş hatırlamazsın
Dön de suretine bir aynada bak!

Aşklar serap olmuş kavuşamazsın
Dostlar tûrap olmuş konuşamazsın
Yıllar harap olmuş alışamazsın
Dön de şu kendine bir aynada bak!

Sağlığın elden gitmiş yiyemezsin
Gözlerin ferî sönmüş seçemezsin
Gençliğin çağı geçmiş sevemezsin
Dön de şu çehrene bir aynada bak!

Gönlüne hazan gelmiş gülemezsin
Ruhuna kasvet çökmüş coşamazsın
Peşine ecel düşmüş kaçamazsın
Dön de şu fâniye bir aynada bak!

İmran Sarmış

Hangimiz Kimden

Haç dalgalanır bayrağında
Mazlum kanı var avuçlarında

Refah onun, hak onun, hukuk onun
Onun gözünde sen, sefil bir mahluksun

Düzen kurmuş, köleler harıl harıl çalışır
Üç beş kuruş için bedenler ruhtar satılır

İnsanlık, eşitlik, özgürlük onun hilesi
Köleler için değil, hepinizin efendisi

Bitmez açlığı, sömürüyor asırlardır
Şeytan akıl hocası, kıtalar dolaşır

Neden görmezsin gerçek yüzünü
Makyajı perdeledi sürekli gözünü

Korkulu rüyasıdır hep hilal ve yıldız
Ödü patlar, dirilir mi akıncı ruhumuz

Yürüyecek üstümüze demir fillerle
Ezmek istiyor umutları paletlerle

Farkına varmak zor mu gidişatın
Uyanır mısın bir musibetle ansızın

Ebabiller yardıma gelse gökyüzünden
Ayırması mümkün mü, hangimiz kimden

İmran Sarmış

Hayırlı Cumalar

Şükür kavuştuk sana bugün Cuma
Müminlerin topluca duâ günü
Zaman akıyor yine geldin Cuma
Kardeşlerin tek sadâ olma günü

Dünyalık işi bırak ezan ile
Camiler dolup taşar insan ile
Melekler yere iner ihsan ile
Kardeşlerin yekvücut olma günü

Yüce Allah'ı anar bütün kalpler
Huşûyla secde eder bütün yüzler
Semâya doğru kalkar bütün eller
Muhammedin Ümmeti olma günü

İmran Sarmış

Hep Dolaştın Usanmadın

Hep dolaştın usanmadın
Gece gündüz ne aradın
Koşturdun hep bunca sene
Hala bir şey anlamadın

İki büklüm belin ile
Ağarmış şu saçın ile
Durmak nedir bilemedin
Koştun sonsuz hırsın ile

Hırsız olan neler yemiş
Lokma sanıp ateş yemiş
Haram gelen onca mala
Ömrünce hep tamah etmiş

Yiyeceğin üç beş lokma
Helal olsa yeter sana
Alın terin döker isen
Yüce Mevlâm verir sana

Namert konuşur kibr ile
Hakkın verir minnet ile
Sakın boyun eğmeyesin
Kuru ekmek yesen bile

Her şeyini alacaklar
Sana kefen saracaklar
Hangi vakit bilemezsin
Toprak ile atacaklar

Kuşlar öter nağme ile
Hayat geçer hevâ ile
Uyan artık gafil insan
Biraz aklet ibret ile

Fakir sözü kime dedi
Sağır duymaz boşa dedi
Gönül dili konuşana
Allah bilir neler dedi

İmran Sarmış

Hikmetini Bilemedim

Gezdim yerde âşık gibi
Döndüm gökte kuşlar gibi
Gâfil olan kullar gibi
Kudretini bilemedim

Yandım susuz toprak gibi
İçtim çölden gelmiş gibi
Cimri olan kimse gibi
Kerametini bilemedim

Oldum dalda meyve gibi
Düştüm kalbe damla gibi
Putâ tapan müşrik gibi
Azametini bilemedim

Geçtim burdan yeller gibi
Bittim yerden filiz gibi
İsyân eden şeytan gibi
Hikmetini bilemedim

İmran Sarmış

İstikbal Bizim Olacak

Sen! Gururla dalgalanan Ey şanlı bayrak!
Gün gelecek âlem sana selam duracak!
Sen! Hakk yolunda can veren Ey şanlı millet!
Cihan dar sana istikbal senin olacak!

Atan tarih yazdı tarih seni yazacak
Güneş sende doğup kıyamette batacak
Adalet dağıtacak dünyaya imanın
Cihan dar sana istikbal senin olacak

Umut çiçek olup gönlümüzde açacak
Aşklar ırmak olup ruhumuzda coşacak
Coşkuyla kabarmak hırçın mavi deniz
Cihan dar bize istikbal bizim olacak

Gazabın ateş olup düşmanı yakacak
Vicdanın ana olup mazlumu saracak
Türk Milleti hep varolacak küfre inat
Cihan dar bize istikbal bizim olacak

Öz vatanımda ezanlar hiç susmayacak
Zulümle inleyen beşer bize koşacak
Dünya dar bize gönüller bizim olacak
Cihan dar bize istikbal bizim olacak

İmran SARMİŞ
18 Ocak 2023

İmran Sarmış

Kara Haber

Kara haber sessiz gelir
Bilemezsin kimden gelir
Viran eder gönülleri
Seller gibi yıkar gelir

Acısını tadan bilir
Ateşle yanan bilir
Ayırt etmez seni beni
Ecel gibi birden gelir

Haber alan Allah desin
Dönüşümüz O'na desin
Ölüm yakın uzak değil
Sıra bir gün sana gelir

İmran Sarmış

Kendini Mahvetme

Çalış! Anlat! Lâkin kendini mahvetme
Duyamak istemeyene anlatamazsın
Uğraş! Didin! Ama kendini kahretme
Bakmak istemeyene gösteremezsin

Tarih boyunca insan hep böyle demiş
Bunların hepsi hikâye bence demiş
İş işten geçince yandım keşke demiş
Bilmek istemeyene öğretemezsin

Dostun bütün ikazına gülüp geçmiş
Üstelik yetmemiş bir de dalga geçmiş
Kibri öyle çok ki başı göğe değmiş
Gitmek istemeyeni kurtaramazsın

İşler yolunda dünyada cennet kurmuş
Kafası rahat kendince nizam kurmuş
"Keyfimi bozmayın!" deyip uzak durmuş
Seni istemeyeni sevdiremezsin

İmran Sarmış

Kıymetini Anlamazsın

Yıllar durmaz akar gider
Toplamı bir ömür eder
Öyle çabuk geçer biter
Nasıl geçmiş anlamazsın

Siyah saçlar beyaz olur
Güzel yüzün çizgi olur
Sanma geri dönüş olur
Nefes biter anlamazsın

Dünya bize oyun eder
Çok seveni köle eder
Ademoğlu hata eder
Aç gözünü anlamazsın

Allah bize şefkat eder
Kuran'ını mürşit eder
Müminlere rahmet eder
Kıymetini anlamazsın

İmran Sarmış

Kul Hakkı

Kul hakkını yiyen iflah olur mu
Eliyle ateş yemiş haberi yok
Yapma etme desem haris durur mu
Gözünü kan bürümüş haberi yok

Aklı olan yetim hakkı yer mi hiç
Ol Muhammed yetimdi bilmez mi hiç
Allah'ın gazabından korkmaz mı hiç
Hesabı sorulacak haberi yok

Bu dünyaya tapan aç kurt misali
Yollar keser soyar haydut misali
Beniâdem kıyar Kabil misali
Karganın maskarası haberi yok

Fakir kulun zenginde çoktur hakkı
Zekât Allah'tan emir yoksul hakkı
Gizli verir varsa azıcık akli
Mülkünün sahibi var haberi yok

İmran Sarmış

Kur'an Yakmış İsveç'te

Esir olmuş şeytana içindeki küfür ile
Kur'an yakmış İsveç'te elindeki ateş ile
Zaten sen yanıyorsun cehennemden en dibinde
Cehennemini tadacaksın yaşar iken İsveç'te

İmran Sarmış

Ne Tez Usandın

Ne tez usandın Őu dűnyada gűnűl
Sanırdın hep sűrer bu zevk-ű sefa
Ne çok susadın Őu deryada gűnűl
Pınar diye içtin hep cevr-ű cefa

İmran Sarmış

Odun İdin Odun Kaldın

Odun idin odun kaldın
Sözlerimi anlamadın
Nasihatti kavramadın
Allah yolun açık etsin

Çok severim seni candan
Yemek yedik aynı kaptan
Anlamadın gitti aşktan
Allah yolun açık etsin

Salih kuldun olmak zordur
Doğru söze saygın yoktur
Boş sözlere karnım toktur
Allah yolun açık etsin

Gönül kapın açık olsun
Eren kullar yâren olsun
Kalbin sevgi ile dolsun
Allah yolun açık etsin

İmran Sarmış

Oku! İlk Emir

Oku! Bu O'nun ilk emri
Oku öğren hakikati
O yarattı sudan seni
Kudretinin sınırı yok

Oku! Allah'ın vahyini
Şendin şaşan kıblesini
Öğren Hakk'ın bilgisini
Şefkatinin sınırı yok

Oku! Allah en cömerttir
Kalem ile öğretendir
Her şeyini O vermiştir
İkramının sınırı yok

Oku! Azgın insanoğlu
O'na çıkar yolun sonu
Göstermiştir doğru yolu
Rahmetinin sınırı yok

İmran Sarmış

Rahmetine Muhtacım

Ne yapayım fâniyi
Ben isterim bâkiyi
Sen bilirsin âtiyi
Rahmetine muhtacım

Kim görecek hâlîmi
Kim tutacak elimi
Kim sevecek yetimi
Şefkatine muhtacım

Kim verecek rızkımı
Kim duyacak duâmı
Kim verecek şifâmı
İkramına muhtacım

Sen bilirsin günahı
Sen sorarsın hesabı
Ben isterim affımı
Mağfirete muhtacım

İmran Sarmış

Selam Verdim Pişman Oldum

Fikridir hep dünya malı
Kursağında haram malı
İstifleyip durur malı
Köşe bucak kaçar oldum

Şeytan olmuş fitne verir
Küştah olmuş öğüt verir
Çoğu alıp azı verir
Uzakta dur verem oldum

Fakir görse kelam etmez
Çıkarıcıdır Hakk'ı bilmez
İnsanlığa hayır etmez
Selam verdim pişman oldum

İmran Sarmış

Sen Neredesin

Nur saçarsın âlemlere
Gözler görmez nur cemâlin
Sen düşersin gönüllere
Canlar bilmez Sen neredesin

Herkes bilir kalplerdesin
Duâ eden dillerdesin
Yaşlar döken didedesin
Kimse görmez Sen neredesin

Sabah doğan güneştesin
Yetim seven ellerdesin
Anne diyen öksüzdesin
Kullar görmez Sen neredesin

Allah diyen nefestesin
Bülbüldeki nağmedesin
Kalplerdeki sevgidesin
Fakir görmez Sen neredesin

İmran Sarmış

Sen'i Bilmeden

Bana ümit verir sonsuz rahmetin
Hayat mı, Sen'i bilmeden yaşamak
Kalbe huzur verir eşsiz şefkatin
Nefes mi, Sen'i bilmeden solumak

Sen'i bilirim dünyam mânâ bulur
Sen'den istersem canım şifâ bulur
Sen'le yürürsem yolum ziyâ bulur
Aşktan mı, Sen'i bilmeden bağlanmak

Sen'li derdim bir mükâfatmış gibi
Sen'siz günüm hiç yaşanmamış gibi
Sen'i sevdim hiç rastlamamış gibi
Vuslat mı, Sen'i bilmeden kavuşmak

Sen'i yazsam bendeki sözcük yetmez
Sen'i görsem bendeki idrak yetmez
Sen'i sevsem bendeki yürek yetmez
Ölüm mü, Sen'i bilmeden yok olmak

İmran Sarmış

Sev Desem Sever misin

Sev desem sever misin gönül
Dostun kalbini kırar mısın
At desem atar mısın gönül
Aşkın gamını alır mısın

Gör desem görür müsün gönül
Akan yaşımı siler misin
Duy desem duyar mısın gönül
Sessiz çığığı keser misin

Yak desem yakar mısın gönül
Sönmüş ateşi ister misin
Tut desem tutar mısın gönül
Uçan yılları verir misin

Gül desem güler misin gönül
Gönül bahçeme diker misin
Aç desem açar mısın gönül
Çorak ruhumda biter misin

Git desem gider misin gönül
Kendi yoluna bakar mısın
Dön desem döner misin gönül
Hazan gönlüme girer misin

Hakk desem bilir misin gönül
Rahmet denizi ister misin
Hayy desem sezer misin gönül
Gönül gözünü açar mısın

İmran Sarmış

Sözler Divanesi

Zevk ve şefayı şiirlerde buldum
Dünya eğlencesi pespaye artık
Aşkın meyini mısralarda içtim
Sözler divanesi dönmekte artık

İmran Sarmış

Sözlerimi Anlamazsın

Yoksa kalpte aşktan katre
Sözlerimi anlamazsın
Yoksa eğer içten yâre
Gönül gözün açamazsın

Aklın fikrin dünya ise
Bütün derdin sefa ise
Kibir sende bolca ise
Cennetini alamazsın

Haram lokma evindeyse
Nefsin şehvet elindeyse
Yalan sözler dilindeyse
Rızasını alamazsın

Fakir de bir âdemoğlu
Günahı çok heybe dolu
Tövbe etsin insanoğlu
Ebediyyen kalamazsın

İmran Sarmış

Şifa Duası

Bırakma özün sev yeter
Azmedersen geçer biter
Bu elemeler yordu seni
Biraz sabret bu da biter

Hasta olan derde düşer
Gece gündüz dua eder
Allah verir şifasını
Yalnız O'ndan iste yeter

Güzel günler döner sana
Bahar verir güller sana
Vakti gelir şaşırırsın
Neşe huzur döner sana

Fakir sana dua eder
Duaları arşa gider
Yüce Mevlam lütfederse
Sihhat olur bu da geçer

İmran Sarmış

Şivlilik

Mübarek aylar hoş gelmiş
Rahmet yağsın tüm ümmete
Gönüllere sular serpmiş
Umut olsun müminlere

Melek yüzlü her bir çocuk
Neşe saçar ortalığa
Sokaklarda çoluk çocuk
Işık saçar karanlığa

Şevap verir minik eller
İkram onun senden değil
Şivlilik der tatlı diller
Kazanç senin onun değil

İmran Sarmış

Tadı mı Kaldı?

Tadı mı kaldı yaşamanın
Doğan güneşle uyanmanın
Öz evladına sarılmanın
Gazze'de çocuklar ölürken

Neşe mi kaldı gönüllerde
Bayram sabahı sohbetlerde
Aşkla yazılan dizelerde
Gazze'de çocuklar ölürken

Lezzet mi kaldı damaklarda
Evdeki sıcak çorbalarda
Zorla yutulan lokmalarda
Gazze'de çocuklar ölürken

Zillettir düşen payımıza
Kara çalındı alınımıza
Gülüyor düşman hâlimize
Gazze'de çocuklar ölürken

İmran Sarmış

Tehlike Büyük

Düşman keferesi bir gün gelecek
Senden hazırlık var mı onu söyle
Tehlike büyük ansızın gelecek
Uykudan uyandın mı onu söyle

Dalmışsın etrafına bakmıyorsun
Tehlikenin farkına varmıyorsun
İkazları nazara almıyorsun
Keyifler yerinde mi onu söyle

Boşverirsek canımız yanabilir
Vatanımız işgalci dolabilir
Milletimiz perişan olabilir
Daha kötüsü var mı onu söyle

Derin uykudan sesle uyanılmaz
Musibet yaşanmadan anlaşılmaz
İstikbali yaşarsın kaçınılmaz
Allah için duydun mu onu söyle

İmran Sarmış

Tekâsür

Koptular hakikatten
Kapıldılar dünyaya
Sandılar ganimetten
Doymadılar yığmaya

Cimri malı saklamış
Muhtaçları görmeden
Çokluğuyla övünmüş
Cehennemi bilmeden

Hırsıyla gelir sonu
Ölümü ummaz olur
Varınca yolun sonu
Issız bir mezar olur

Verilen nimetlerin
Hesabı verilecek
Yığılan servetlerin
Cezası çekilecek

İmran Sarmış

Tez Gidelim

İnsanlardan kaçır oldum
Hallerinden bizâr oldum
Beni bana bıraksınlar
Tenhalarda yaşar oldum

Dünya kahır çekemedim
Pınarlardan içemedim
Âb-ı hayat bulsam bile
Çokça kalmak istemedim

Şeytan gelir sağdan soldan
Fitne verir her bir koldan
Cahil kulum aklım ermez
Tez gidelim bu diyardan

Felek bana zindan oldu
Ahir zaman yakın oldu
Yeryüzünde yaşamanın
Başı sonu azap oldu

İmran Sarmış

Vatanımdır Anadolu

Vatanımdır Anadolu
Her bir yeri şehit dolu
Sahip çıkmak vazifemdir
Eza çeksem ömür boyu

Ezanları hiç dinmesin
Müminleri hiç bitmesin
Gavur eli degecekse
Allah beni helak etsin

Ay yıldızdır bayrağımız
Kahramanlık şiarımız
Düşman olan uzak dursun
Çok keskindir kılıcımız

Peygamberin ümmetiyiz
Bu dünyada sürgündeyiz
Vatanımız cennet olsun
Canımızdan vazgeçmişiz

İmran Sarmış

Vurdu Attı

Bilmiyorum derdi neydi
Bir âh çekti
Ciğerimi deldi
Hâlbuki anlatsa, susmasa
Razıydım ortaklığa
Ufuklara baktı kaldı
Sanki deryalara daldı
Kim bilir ne derdi vardı
Anlat dedim
Öyle bir bakış attı
Can evimden vurdu attı

İmran Sarmış

Yakar Yakar

Güneş doğar sanma cihana
Doğar kasvet dolu gönlüme
Dalga vurur sanma kıyıya
Vurur elem dolu göğsüme

Adın hep gizlidir serimde
Kimse bilmez nihandır yüzün
Sesin hiç susmadı içimde
Dinmez sadâ bülbüldür özün

Uzaksın cennet kadar uzak
Gel desem lütfedip gelmezsin
Vuslatın ölüm kadar uzak
Git desem bırakıp gitmezsin

Günler su gibi akar akar
Gözyaşım dinmez sızar sızar
Yaşlar sel olup taşar taşar
Aşkın hep beni yakar yakar

12 Recep 1444
3 Şubat 2023

İmran Sarmış

Yardıını Esirgeme Allah'ım

Musibetin biri gider biri gelir
Felaketler hepimizi yakıverir
Kardeşlerim enkazlarda kalıverir
Yardıını esirgeme Sen Allah'ım!

Nefesleri alıp vermek keder oldu
Şu yataklar sanki bize kabir oldu
Yediğimiz içtiğimiz zehir oldu
Sabırları yağdır bize Sen Allah'ım!

Türk Milleti zor gününde birlik olur
Her şeyiyle kardeşine destek olur
Küçük deme dane buğday ekmek olur
Türkiye'yi yalnız koma Sen Allah'ım!

İmran Sarmış

Yeryüzü Meskenim Benim

Yeryüzü meskenim benim
Şıgamadım hepsi benim
Ah alırım gündüz gece
Kul hakkını yiyen benim

Susuzluğum hiç bitmedi
Nefsim doymak hiç bilmedi
Altın tahtım olsa bile
Kara toprak beni yedi

Açık yatmak istemedim
Köşkler yaptım beğenmedim
Eşya dizdim her köşeye
Kime kalır düşünmedim

Hasta oldum gezemedim
İbret varmış göremedim
Şifa sordum telaş ile
İmtihanmış bilemedim

Boş kelamın kıymeti yok
Kâfir kulun felâhı yok
Ademoğlu derler bana
Yaradan'a isyanı çok

İmran Sarmış

Yunus'tan Selam Var

Girdim baktım cennetine
Ol Nebiler sohbet eder
Döne döne o huriler
Elleriyle hizmet eder

Gittim baktım ırmağına
Ol şehitler Kevser içer
Sıra sıra o bülbüller
Nağmelerle zikir eder

Çıktım baktım kşklerine
Ol müminler bayram eder
bek bek o erenler
Dilleriyle tespih eder

Döndüm baktım kapısına
Ol Yunus eřikte bekler
Işıl işıl o dideler
Hepinize selam eder

Geldim baktım yeryüzüne
Ol Fakirler gıpta eder
Baka baka gökyüzüne
İmrenerek dua eder

İmran Sarmış

Zenginlik ve Fakirlik

Söyle Baba! Niçin zengin değiliz?
Sustu Baba! Nasıl cevap verecek?
Gözlerine baktı, masumca hüzün
Bekle! Hayat sana cevap verecek!

Gitmiyor aklından o masum soru
Ah çocuk! Nasıl da zor yerden sordu
Çocuk işte! Gel anlat kendin bunu
Dinle! Baban sana cevap verecek!

Bak! Şu adamın çokça parası var
Parayı istiflemez, hayrı yapar
Kibirlemeden mütevazı yaşar
İnfak etmektir en büyük zenginlik

Bak! Şu geleni herkes zengin sayar
Köşklerde şatafat içinde yaşar
İçinde Müslümanlara öfke var
Hakk'ı bilmemek en büyük fakirlik

Bak! Ne dedi o Muhammed Mustafa
Koysanız da, ay güneş avucuma
Asla dönmem yolumdan savaş çıksa
İslam Davası en büyük zenginlik

Bak! Bizim Türkeli vatanımız var
Allah için seven dostlarımız var
Hiç susmayacak şu ezanımız var
Vatansız kalmak en büyük fakirlik

Bak! Şu adam başı dik alnı açık
Geçinmek için ter dökmüş apaçık
Kul hakkı yemek en büyük alçaklık
Helal lokmadır en büyük zenginlik

Bak! Şu adam köle gibi çalışır
Ayağında prangalar dolaşır
Rızık için ol gâvura katlanır
Kula kul olmak en büyük fakirlik

Bak! Omuzlarda giden şu tabuta
Tüm dostları cenaze namazında
Zor gününde hep vardılar yanında
Samimi dostlar en büyük zenginlik

Bak! Şu adamın ömrü boşa geçti
Nefsine uyup gününü gün etti
Haram ve günah için debelendi
Şeytana uymak en büyük fakirlik

Bak! Şu adamda lüks bir araba var
Canında ne derman ne de neşe var

Onunla doktor gezer şifa arar
Huzur ve sıhhat en büyük zenginlik

Bak! Anan baban yanında ve sađlar
Hatta kardeş ve akraba bile var
Sofrada ekmek de var zeytin de var
Kimsesiz kalmak en büyük fakirlik

Bak! Hayat fani muhakkak ölüm var
Yalan dünyanın bir de ötesi var
Cenneti hoştur Cehennemi yakar
Allah rızası ebedî zenginlik

İşte bunlar benim sana cevabım
Fakiri zengini sana anlattım
Şunu hiçbir zaman unutma canım
Gafil olan bilmez nedir fakirlik

İmran Sarmış

Zor İmiş

Yandım canlar su verin
Su söndürmez aşk verin
Aşk satılmaz meşk verin
İnsan olmak zor imiş

Güzel sevsem el alır
Aşkı bulsam yel alır
Yâri sarsam naz alır
Gönül işi zor imiş

Ekin eksem sel alır
Azık yığsam nem alır
Çokça yesem ben alır
Dünya kahrı zor imiş

Kürkler giysem göz alır
Saray yapsam âh alır
Şu aklımı hırs alır
Mal sınavı zor imiş

Yalnız kalsam gam alır
Dostu bulsam "O" alır
Fakir olan kim alır
Garip olmak zor imiş